

Biskop Sommerfeldt på glattisen

Av Øivind Benestad,
Daglig leder av Stiftelsen MorFarBarn
og medlem av Kirkemøtet

Biskop Atle Sommerfeldt argumenterer i en kronikk 3. februar for at teologi relatert til ekteskap og barn ikke kan gjøres til et bekjennelsesspørsmål. Han lykkes dårlig med dette prosjektet.

Uten å nevne navn kritiserer han spesielt MorFarBarn. Jeg vil derfor kort kommentere noen av argumentene hans. På Verdidebatt.no finnes en fyldigere versjon av artikkelen.

1. Kirken bekjenner seg til den treenige Gud, og dermed også til Skaperen og hans grunnleggende skaperordninger. Disse ble innstiftet før syndefallet og er gyldige for alle mennesker til alle tider. Kjønnspolariteten og ekteskapet er to av dem. De er ikke sosiale konstruksjoner som kirken har mandat til å omdefinere i sine grunnvoller.

2. Selv om begrepet «skaperordning» tidligere har vært misbrukt, er det et legitimt og sakssvarende ord for å beskrive grunnleggende forhold i skaperverket. Ordet finnes ikke i Bibelen, men det er like teologisk legitimt som f.eks. «treenighet» og «menneskeverd», som heller ikke står i Bibelen.

3. Sommerfeldt skriver at Skriftens autoritet ikke er knyttet til å fastholde «enkeltutsagn om det kristne livet». Det gjør vi da heller ikke. Vi fastholder en teologi om ekteskapet som gjennomsyrrer hele Bibelen: Skapelsesberetningen, De ti bud, Bergprekenen, Jesu og Paulus' entydige undervisning, samt hundrevis av beretninger, eksempler, historier, symboler, typologier og billedbruk.

4. Sommerfeldt anklager oss for å ha en ideologisk tilnærming, og ikke en teologisk. Det er å sette tingene på hodet. Faktum er jo at Sommerfeldt og hans meningsfeller er inspirert av vår tids radikale kjønnsideologi. Et bevis på dette er at biskopene aldri ville ha funnet på å omdefinere ekteskapet hvis ikke politikerne hadde gjort det først. Det er altså ikke Bibel og teologi, men tidsriktig ideologi, som er drivkraften bak biskopenes pinlige helomvending etter 2007.

5. Man må ha en reduksjonistisk forståelse av Skrift og bekjennelse for å hevde at skapelsesteologi ikke kan være kirkesplittende. Det er nemlig ikke bare uenighet om «Guds handling for oss i Jesus Kristus» som kan splitte kirken. Brudd på den kirkelige enhet under apartheid i Sør-Afrika er et instruktivt eksempel.

6. Det er høyst påfallende at Sommerfeldt ikke nevner barneperspektivet med et eneste ord. Følger han politikerne i at planlagt farløshet og morløshet er etisk høyverdig? Eller tror han på forsikringen i bispeuttalelsen om at det er mulig å innføre likekjønnet ekteskap i kirken, uten rett til barn? Altså et slags kirkelig «partner-ekteskap». Er ikke en slik løsning bare biskoppelig ønsketekning?